



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 207. Et postquam illuserunt ei. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Ah! quam deformis effectus hic est pulcherrimus omnium creaturarum? quam elegantissima Christi facies omni decore & specie destituta est, vtpote ex verberibus & plagis, quibus ea nocte nimis affecta erat, tumidaque vnguium lacerationibus diuisa, nec non sputis à blasphemantibus commixtim in ea fluentibus, turpiter defœdata! mihi hic terrè vox hæret, & animus liquecit.

§. 206. *Et potentes genua adorabant eum. v. 19.*

Ista est 4. scena, quâ iam sputis, quasi tributis ditatum Dominum simularunt se recognoscere quasi potentem & diuitem benefactorem, & ideo se ambire eius gratiam, quam genuflexione & adoratione vellent sibi promereri, quam ludicre, quam scurriliter vero ista genuflexio, & adoratio sit exercita, qui nouit scurrarum inuenta potest æstimare.

Tu ergo Domine qui ista pro me passus es, da obsecro semper interius indeficientem in omni mea dehonoratione patientiam. memoria & laus tua non recedat de ore meo. Miserere mei Domine miserere mei & adiuua me sicut tu nosti, quod mihi est necesse in corpore & anima, scis enim omnia, potes omnia qui viuus in sæcula. Quod vero hætenus sæpe neglexi, te adorare mane, & adorare vesperi, & ante ac post cibum, & alijs condignis temporibus, pro hoc meo defectu offero tibi omnium SS. tuorum in cælo laudes, & creaturarum omnium benedictiones.

§. 207. *Et postquam illuserunt ei. v. 20.*

Finitus est Sannionum istorum Actus secundus, nunc tertius inchoatur, in quo ijdem simulant se, tanquam milites cum Rege suo nouo velle exire ad bellum, considerans igitur S. Marcus, quomodo egissent hætenus cum Domino suo, concludit in summa omnia dicta & vocat *illusionem*, quæ quàm solear nos homines amaricare, quantum grauare cordis cogitationes, optimè norunt, qui aliquando sunt illusi. Dolor ille est ad mortem, & zelum æternum. Illudere enim non est aliud, quam aliquem pro infano & stulto habere, hoc nemo ingenuus viribus naturæ ferre potest.

Quapropter ad te Deum protectorem meum confugio; illumina quæso interiores oculos meos vt nunquam illudam alijs, multo minus te, corrobora vires meas vt vincere possim zelum meum si quando illudar, maxime quando propter te. Munda cor meum, accende spiritum meum, intellectum illumina, cogitationes collige, omnesque vires meas vni, & constriuge vitæculo amoris & compedibus timoris tui, vt nunquam à te possim abalienari propter illusiones, sed semper tibi subditus, semper vni-

T

tus

tus sim, tibi absque defectu adhæream, te timeam & amem, tibi gratias agam, te laudem & benedicam hic & in perpetuum. Amen.

§. 208. *Exuerunt eum purpura. v. 20.*

Quando Duces & Reges ad bella procedunt, tunc solent sæpius habitum Regalem mutare, ne à quolibet nauci homine agnoscantur & in ipsos uti cor exercitus collimetur ad mortem. Hanc cæremoniam etiam fanniores isti in Christo Domino nostro voluerunt exprimere & ideo purpura eum exuerunt. quibus verbis & modis id fecerint ridiculi illi, cogitet deuotus Christianus, qui talia aliquando in Depositionibus Scholasticorum spectauit.

Domine Iesu, istam purpuram si contingeret nos obtinere, omnia auri & argenti vasa & omnem monetam & vestes pro ea offerremus, tam nobis cara caput esse, quia tu eam sanctificasti, tuo attractu quicquid enim tu tangis sanctificatur. O purpura si tu intellexisses in quo homine tu fuisses suspensa certe nunquam ab eo te diuelli passa fuisses, sed pertinaciter adhæsisses ei in æternum.

§. 209. *Et induunt eum vestimentis suis. v. 20.*

Iam regali habitu spoliatus erat Dominus, & quod dederant milites, subito etiam abstulerant, cum suis iterum induitur indumentis. Nolebant Iudæi ut Christus crucifigeretur in purpura, ne posterii dicerent, eos Regem Iudæorum crucifixisse, sed exuentes eum purpura, curarunt indui vestimentis suis, toga scilicet inconsueti, & alijs, ut in his educeretur ad conflictum cum diabolo, de mundi principatu occupando.

Bene, & valde, bene facitis Iudæi, quod Saluatorem exutum purpura, suis pristinis induitis vestimentis, quia sic obstruitis ora loquentium mendacia, quasi non ille Christus qui pertransiit benefaciendo, sed alius passus fuisset. Ecce si non ex facie, certe ex veste agnosci potest sic vos ipsi regnum Christi promouetis nescientes.

§. 210. *Et educunt illum ut crucifigerent eum. v. 20.*

Postquam omnia quæ excogitari poterant malitiæ & nequitie in Domino exercuerant, eum capiendo sine causa, ligando, falso accusando, castigando, flagellando, coronando, cum iniquis comparando, morti adiudicando, multoties induendo & exuendo varijs & stultis vestibus, ut dolores continuo innouarentur, nec mors secuta usque huc, eam omninò iam irrogatam volunt & quidem amarissimam & ignominiosissimam crucis, quæ ut sequatur de facto eum iam educunt, propria onerantes vulnera-